

la penya Espanyolista d'Argentona, una societat amb molta empenta i que es fa notar

FRANCESC VILLÀ

L'esport és una pràctica lligada a la salut i al gaudi personal o col·lectiu recomanada per a totes les edats, sempre que es porti a terme equilibradament i d'acord amb les condicions de cadascun.

També té un altre vessant, però, que és la de l'afecionat contemplatiu, per dir-ho d'alguna manera, la del *voyeur*, la del que gaudeix seguint l'evolució esportiva dels seus ídols sense participar-hi activament, d'altra manera no hi hauria públic a cap dels esdeveniments esportius que hi ha diàriament arreu del món, i no s'omplirien els estadis, camps, piscines, etc. construïts arreu per celebrar esdeveniments importants com les olimpíades, campionats de futbol, bàsquet,

handbol, natació... que tants diners han costat.

Més curiós i sociològicament important és quan un grup de persones s'uneixen lligats precisament per una afecció concreta, un esport i, encara més, quan aquesta és al voltant d'uns *colors* amb el seu historial particular. Les *penyes esportives* en són un bon exemple.

Des de la revista *font's* hem parlat dels esports practicats a la vila com ara el ciclisme o el bàsquet, per citar-ne un parell, i ho volem anar ampliant, de mica en mica. Ara però, el que volem és copsar com es viu i se sent la vida esportiva des de dins una penya, en aquest cas, la Penya Espanyolista d'Argentona, una de les més actives i amb més socis del país –sinó la més activa– i amb alguna peculiaritat, si més no curiosa, en

el seu historial: és fundà precisament en una temporada en què l'Espanyol baixà a segona divisió i, actualment, un dels seus fundadors i primer president, és el president del *Reial Club Deportivo Espanyol*, estem parlant d'en Joan Collet i Diví.

Joan Collet i Diví

De família li ve ser *perico*. Forma part d'una nissaga blanc-i-blava estretament lligada amb la quatrribarrada del país i que més d'un maldecap li ha portat per part dels portaveus més facinerosos de la premsa madrilenya i d'alguns elements i socis del club. Obviant que el blanc-i-blau barrat de l'uniforme de l'equip que encara ara es llueix, demostra el seu compromís amb Catalunya, ja que eren els colors de l'escut

La primera junta. 1989
Foto: Pep Padrós

Joan Collet
Foto:
web oficial del
RCD Espanyol

d'armes de l'almirall dels almo-gàvers Roger de Llúria, segons la proposta feta per Eduard Corrons a l'assemblea de socis el 20 de febrer de 1910. De totes maneres, el símbol reial de la corona, per més que es pinti amb les quatre barres, alguna contradicció ha de portar-li.

Nascut a Argentona el 1961, el novembre de l'any 1989, als 27 anys, i quan l'Espanyol havia baixat a segona divisió, lluny de desanimar-se i aclofar-se en la tristesa, amb una colla d'amics i recolzats pels pericos més vells, decideixen fundar la Penya Espanyolista d'Argentona de la qual en fou el seu primer president fins a l'any 1997 quan, per

incompatibilitats temporals i de feina, s'incorporà, als 35 anys, al Consell d'Administració de l'Espanyol.

Conseller delegat de l'àrea social, primer, fou portaveu del club després i conseller de l'àrea esportiva fins a final de la temporada 2003-04. Deixà el Consell d'Administració fins al febrer de 2006 quan s'hi reincorporà altra vegada, ara com a vicepresident i responsable de l'àrea social. A partir de l'octubre de 2009, entra al Club com executiu amb les funcions de conseller delegat i, des del novembre de l'any passat, el 2012, és el vint-i-setè president del més que centenari Reial Club Deportivo Espanyol (es veu que el mes de

novembre li és propici), càrrec que el té ocupat pràcticament les vint-i-quatre hores del dia.

El diputat Josep Sánchez Llibre el presentà el dia 7 d'octubre d'enguany al fòrum Barcelona Tribuna, on Joan Collet pronuncià la conferència "*El futbol professional en temps de crisi. Propostes i visió de l'Espanyol*", com una persona que en aquests moments està fent una molt bona feina per al Club. Joan Collet, en aquesta conferència, féu una exposició de la situació actual del futbol professional reclamant una refundació de la Lliga de Futbol Professional per a convertir-la en una patronal que estigui al servei de tots els clubs. Instaurant un sistema just de repartiment dels drets de televisió com tenen les grans lligues europees i manifestant que si no es produeixen canvis s'haurà de plantejar un locaut, un tancament patronal, com a última solució.

Acabem amb una notícia recent, del dia 8 d'octubre, en què Joan Collet ha estat nomenat membre de la Junta Directiva de la "Real Federación Española de Fútbol".

Així doncs, feina no n'hi mancarà a aquest argentoní al capdavant del segon club més important del país. Li desitgem moltíssima sort en aquesta tasca.

Origen de la Penya Espanyolista d'Argentona

JUNTA DE LA PENYA ESPANYOLISTA D'ARGENTONA

En una societat com la nostra, plena de contradiccions, oberta a múltiples pensaments i, per tant, a diferents maneres de pensar i fer, les manifestacions i opcions polítiques són diverses, talment com les esportives. De ben segur, que podríem arriscar-nos a manifestar que a tots els pobles i ciutats de Catalunya, entre els seguidors futbolístics dels grans equips catalans, FC Barcelona i

RCD Espanyol, trobaríem partidaris de l'un i de l'altre, amb una proporció desigual, això sí, i amb una posada en escena per part dels mitjans també diferent, claríssim. No és pas aquesta, però, la intenció d'aquest article que l'únic que pretén és donar a conèixer l'origen, evolució i activitats d'aquesta Penya formada per una colla de gent entusiasta i amant dels seus colors, lluny dels enfrontaments

partidistes. A Argentona som una bona colla i pels forans o allunyats dels interessos futbolístics som prou coneguts per les activitats que hem portat o portem a terme. Anem a pams.

Antecedents. Com sorgeix la idea

De pericos, al nostre poble, sempre n'hi ha hagut, alguns d'ells socis i seguidors de l'Espa-

nyol com ara: en Jaume Cuñat i Abril (DEP), Jaume Lladó i Güell, Ferran Maynou i Petit, Joan Collet i Ventura (DEP), Domingo Lladó i Abril (DEP), Joan Bassa i Jubany (DEP), Vicenç Verges (DEP), Frederic Mateu i Rabassa, Manel Lladó i Llopis (DEP), Jordi Gual i Puig, Anton Bassa i Vila (DEP) entre d'altres; formaven tota una colla que seguien amb fruïció i expectació el curs del seu equip al llarg de la lliga.

En un principi, la gent d'Argentona es desplaçava cap a Sarrià en cotxes particulars i algú amb tren; més tard, vam arribar a un acord amb la Penya Espanyolista de Mataró i ens recollia a Argentona, fins que ens vam adonar que a la parada d'Argentona hi pujava més gent que a la de Mataró.

Quan vàrem anar a la final de la Copa de la UEFA-1988 a Leverkusen (Alemanya) amb la Penya d'Arenys de Mar, ens vam engrescar un mica més a fundar una penya a la nostra vila.

El detonant final va ser el tercer descens de categoria del nostre club a segona divisió, amb una promoció contra el Mallorca, que quatre "persones" van celebrar amb petards.

Durant aquell estiu vam començar a reunir-nos. La primera reunió es va fer al desaparegut Bar Deportivo, que regentava el simpatitzant Narcís Comas, i ens vam proposar que a partir del primer partit de lliga de la temporada 1989-1990, sortís cada cap de setmana un autocar des d'Argentona.

Els promotors de la Penya van ser en Joan Collet i Diví, Frederic Mateu i Rabassa, Jaume Lladó i Bonfill, Albert Travesa i Güell (DEP), Xavier Nieto i Carbonell, Domingo Lladó i Abril (DEP), Joan Lladó i Bonfill, Jaume Sàenz i Recoder, Joan Bassa i Vila, Antoni Prat i Vidal (DEP), Oriol Collet i Diví, i Agustí Asmarat i Abenza.

Va ser fundar la penya i la cosa va anar a més, de tal manera que ràpidament vam aconseguir molts socis per la penya i nous socis per al RCD Espanyol i, també, hi incorporàrem socis de pobles del voltant d'Argentona.

Actualitat i vida de la penya

Els pericos argentonins tenim programades tota una colla d'activitats socials que ens ajuden a potenciar l'associacionisme al voltant dels colors que estíem i ens uneixen. A tall d'exemple, les activitats més destacades són aquestes:

- Desplaçament amb autocar cada quinze dies a l'estadi
- Ofrena floral l'11 de setembre al monòlit a Rafael Casanovas
- Col·laboració amb altres entitats del poble
- Desplaçaments a totes les finals a què ha arribat el nostre equip
- Desplaçament puntual a camp contrari
- Loteria de Nadal
- Assistència als aplecs, gales i diferents celebracions d'altres penyes
- Orientació i informació per a la gent que es vol associar
- Organització del 22è APLEC de penyes de l'Espanyol a l'any 2012
- Diferents punts d'informació a les xarxes: pàgina web, facebook, twitter.
- Mongetada i Memorial Domingo Lladó.

Actualment a la vila som uns 200 socis els que formem la Penya Espanyolista regida per una junta que en aquests moments està formada per aquestes persones:

President: Jaume Lladó i Bonfill
 Vicepresident: Josep Perarnau i Sanfrancisco
 Secretari: Carles Padrós i Marfany
 Tresorer: Jordi Blanco i Bartí
 RR.PP.: Toni Ferrer i Maynat

Vocal Primera: Magda Blanco i Galdeano

Vocal Segona: Raquel Dopico i Fernández

I a més, comptem amb diversos col·laboradors que ens ajuden en moments puntuals.

La mongetada

De les activitats referides més amunt una de les que crida més l'atenció, si més no a les persones alienes a la Penya, és la Mongetada, que sorgí pensant en organitzar una trobada anual com a tancament de la temporada. Intentant organitzar un esdeveniment que fos més proper i assequible als socis i simpatitzants del RCDE, que va tenir una gran acollida. Com a conseqüència, arran de l'organització de la Mongetada, han sorgit diferents propostes d'altres penyes.

Vam començar realitzant les Mongetades al Centre Parroquial d'Argentona, la primera a l'estiu de l'any 1997, però a causa de l'èxit i a l'afluència de persones ens vam veure obligats a canviar la ubicació traslladant-nos al poli-

Jaume Lladó fent el donatiu de la Penya Espanyolista a la Marató.
 Foto: Pep Padrós

Les mongetades blanc i blaves. Fotos: Pep Padrós

esportiu municipal d'Argentona. A l'inici es feia l'esmorzar a base de mongetes del ganxet i botifarres, i un cop acabat l'àpat es passava a fer un col·loqui a la sala del Centre Parroquial amb tots els convidats mediàtics i emblemàtics del club. A causa del canvi d'ubicació es va haver d'anul·lar el col·loqui. Dins dels actes de la Mongetada, hi ha el Memorial Domingo Lladó, que organitzem en honor al mític vicepresident desaparegut de la Penya i que el fem extensiu a tots els socis que ens han deixat durant aquest temps.

A nivell de participants hem arribat a ser 480 persones fins i tot amb llista d'espera.

A causa de la importància i al ressò, la Mongetada Blanc i Blava d'Argentona ha passat a ser un dels actes més importants del club.

L'arbre commemoratiu

L'any 2000, amb motiu del centenari de l'Espanyol, el club va proposar plantar cent arbres en diferents municipis catalans on hi hagués penyes espanyolistes. Nosaltres ens vam adherir a la proposta i vam sembrar una

bonica magnòlia al costat de la Plaça de l'Església, la qual va ser, al cap d'uns dies, brutalment tallada a cops de destrat.

Al mateix moment, l'Ajuntament d'Argentona es va brindar a tornar a sembrar-ne un altre exemplar, aquest va ser plantat abans de la Mongetada celebrada l'any 2001. El segon exemplar de magnòlia va ser totalment doblegat i esqueixat.

Aquesta darrera, la tercera magnòlia, també va ser plantada per l'Ajuntament de la vila. En aquests moments encara segueix florint al seu racó.

Desplaçaments

Una de les activitats que ajuden més a enfortir l'esperit de la Penya, sens dubte que són els desplaçaments, en els quals la necessitat de treure l'adrenalina per part d'uns, les ganes de veure jugar bé l'equip per part d'altres, i el desig de guanyar al rival per part de tothom, serveixen per passar unes hores d'eufòria i cofoisme comunitari no absent d'alguna tristesa de tant en tant. N'expliquem alguns.

1. El primer desplaçament de la penya va ser acompanyant l'equip per ajudar a aconseguir l'ascens a primera divisió. Aquest es va realitzar al camp del Sestao. Es va omplir un autocar per tal de celebrar el primer desplaçament que feïem. Vam pernoctar a Bilbao.

2. Desplaçament final Copa del Rei a València.

Amb motiu de la final de la Copa del Rei a València de l'any 2000, la penya va organitzar un desplaçament, el qual va ser el més massiu que ha organitzat la nostra entitat. Vam omplir fins a la bandera dos autocars de 60 places i un de 55. Va ser un desplaçament d'anada i tornada el mateix dia de la final. La penya va fer unes samarretes commemoratives que tots vam lluir durant aquell magnífic dia.

Arribada de la mascota "Perico" amb parapent durant l'Aplec de Penyes del 2012.

Foto: Carlos Mira

Després de seixanta anys vam tornar amb la Copa, una gran alegria per a tots els assistents.

3. Desplaçament final Copa del Rei a Madrid l'any 2006, vam omplir un autocar de 60 places. Va ser un desplaçament d'anada i tornada el mateix dia, del qual també vam tornar victoriosos sis anys després.

4. Desplaçament final UEFA a Glasgow: l'any 2007, l'Espanyol va arribar, per segona vegada i després de 29 anys, a una altra final de la UEFA.

Per tal d'assistir a la final es van organitzar diferents grups, la gent va anar buscant la forma més econòmica, per això no es va arribar a organitzar un desplaçament conjunt de tota la penya.

Un cop a la final, i de gaudir de la festa d'abans i durant el partit, vam quedar subcampions de la UEFA sense haver perdut cap partit durant tota la competició.

Cal lamentar que alguns membres de la penya van patir una estafa d'una agència de viatges i, malauradament, no van poder assistir a la final.

5. Altres desplaçaments:

La penya ha organitzat altres

desplaçaments amb autocar per acompanyar l'equip a diferents partits de lliga, com per exemple a Vilareal i a Saragossa.

A més a més, amb cotxe o amb altres mitjans, diferents membres de la penya han recorregut la majoria d'estadis de primera divisió.

Anècdotes penyístiques

1. La Penya Espanyolista d'Argentona és la primera penya fundada mentre l'equip estava jugant a segona divisió.

2. Una de les anècdotes més sonades, i més recordades, va ser quan l'expresident de l'Espanyol, el senyor Daniel Sánchez Llibre, va manifestar durant una Mongetada, davant de tota la premsa, que la temporada següent l'equip es classificaria per jugar la Champions League. La veritat és que no va ser així, sinó que, una mica més, i baixem a segona.

3. Quan es va fundar la Penya Espanyolista d'Argentina, la federació de penyes els va recomanar canviar el nom a causa de la semblança amb el nom de la nostra penya. La qual es va acabar dient: Peña Española de la República de Argentina.

4. Durant un aniversari de la penya, a l'acabar la missa, el mossèn Salvador Cabré, recentment desaparegut, va desitjar-nos públicament moltes victòries per al nostre equip, excepte una, la qual cosa va provocar l'exaltació dels assistents, un dels quals, a l'arribar a la seva població a altes hores de la matinada, va trucar a la parròquia per tal de despertar al capellà; això ho va fer en diverses ocasions.

Davant d'aquest fet, el capellà es va posar en contacte amb membres de la junta de la penya, per tal d'intentar arreglar la situació.

Jugadors argentonins de l'espanyol

A nivell de percentatges, de la mateixa manera que la Penya Espanyolista d'Argentona és de les més potents que hi ha, gairebé podríem dir el mateix respecte al planter argentoní que ha fornit les files dels equips de l'Espanyol.

Si bé tres són, de moment, els jugadors argentonins que han arribat a defensar els colors del club en els primers equips, en Quico Martori, en Pedro Nieto i l'Albert Yagüe, molts més són els que estan o han estat en el futbol base.